

Czeslaw Kozons refleksion ved mindegudstjenesten på 80-årsdagen for bombardementet af Jean d'Arc skolen

Taler

Czeslaw Kozon
Biskop

Dato

21. marts 2025

Sted

Frederiksberg Kirke

Omstændigheder

Prædikentekst:

Jeremias' Bog kapitel 31, vers 15-17a

- 1 Talemåden, ”tiden læger alle sår,” har jævnligt været brugt som vejledning og opmuntring for mennesker i sorg. Vi siger med vilje ”har været,” fordi den modsat mange andre talemåder ikke er så indlysende i et sorgforløb. Selv om sorg kan bearbejdes og bliver det, så efterlader døden, også hos troende
- 5 mennesker, en smerte, der ikke altid helt forsvinder.

Den korte læsning fra profeten Jeremias skildrer i få linjer mødres sorg og bliver ekstra prægnant ved at blive citeret i f.m. Matthæus' beskrivelse af barnemordet i Bethlehem. Så stærk teksten i al sin korthed er, står den dog hos Jeremias i en

- 10 sammenhæng, som ikke kun er sørgelig. Den er en del af beretningen om det landflygtige Israels tilbagevenden til Jerusalem, en beretning om en lys fremtid med nyt håb, en fornyelse af Guds pagt med sit folk.

Vi er samlet for at mindes ofrene og pårørende for en tragedie, som fandt sted i

- 15 dag for 80 år siden, bombardementet af Jeanne d'Arc-skolen, en utilsigtet hændelse i en krig med ellers målrettet grusomhed og så oven i købet så tæt på befrielse og fred. Mindre end to måneder senere kunne de store masser glæde sig over krigens afslutning på samme måde, som Israel dengang i den gamle pagt kunne glæde sig til hjemkomsten til Det forjættede Land. Men lige som dengang
- 20 i Rama, så var der også nogle, der i maj 1945 sad tilbage med sorg og ikke på samme måde, hvis overhovedet, var i stand til at deltage i jublen. Naturligvis var der mange mennesker, ja hele nationer, for hvem krigen havde været altødelæggende og totalt livsomvæltende efter grusomheder, som aldrig må glemmes, og hvis gentagelse af alle kræfter må forhindres.

På denne baggrund er den begivenhed, vi mindes i dag, kun en lille flig af en stor kappe af tragedier, som havde lagt sig over verden, og som i dag ikke mangler gentagelser og derfor også har vor opmærksomhed og vækker bekymring. Det betyder ikke, at tiden har lægt alle sår hos alle hos de overlevende, eller at vi ikke kan føle sympati med dem, der dengang døde og mistede. Midt i et uoverskueligt menneskehav og i verdenssamfundets komplekse forbundethed er det enkelte menneske og dets nærmeste omgivelser stadig et mikrokosmos, hvor relationer og følelser skal tilgodeses.

35

Vor mindefejring i dag er et forsøg på dette, at være de mennesker nær, som mere eller mindre intenst stadig er berørt af katastrofen på Jeanne d'Arc: overlevende elever, søskende og kammerater til ofre, Sct. Josephsøstrenes ordenssamfund, Den katolske Kirke i Danmark samt alle, der kan leve sig ind i følgerne af en så tragisk hændelse.

40

Samtidig skal vor opmærksomhed også være rettet mod den tid, vi lever i og stadig håber at have for os. I maj 1945 åndede mange mennesker lettet op, og i vor del af verden blev de følgende mange årtier for de fleste præget af fremgang og optimisme.

45

De seneste år har lært os, at disse goder ikke er en selvfølge. Vi vil gerne sætte vor lid til verdens ledere i håbet om, at de forvalter deres indflydelse og muligheder godt til at skabe fred og forsoning. Samtidig ved vi også, at kun Gud kan hjælpe os med at få en uselvvisk og håbefuld tilgang til fremtiden. Det betyder, at vi både skal åbne os for hans syn på helheden og mobilisere håb om, at ting kan blive bedre. Det sidste er for tiden mere nødvendigt end nogen sinde. Håb skal forblive og opdages som en strategi, ikke strategi som en udspekuleret planlægning, men som en tro på, at Gud kan vende alt til det gode.

55

Jesusbarnet overlevede barnemordet i Bethlehem, mens de uskyldige børn blev ofre for Herodes' kynisme og angst for at miste magt. I påskens begivenheder mødte Jesus ondskaben og blev offer for den, men ikke endegyldigt. Hans sejr var ikke med nød og næppe, men blev en manifestation af det godes magt over det onde. Selv om vi nogle gange synes, at det onde er tæt på, såvel i hverdagen som i erindringer, så har vi muligheden for gennem Jesu sejr både at erfare håb midt i nutidens udfordringer og trøst i fortidens savn. Amen.

60

65 **Kilde**
Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype
Digitalt manuskript

70 **Tags**
Anden Verdenskrig, Danmarks besættelse 1940-1945, Mindetale, Prædiken

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/czeslaw-kozons-refleksion-ved-mindegudstjenesten-pa-80-arsdagen-for-bombardementet-af-jean-d-arc-skolen>

75

80

85

90

95

100